

Een ijsbeer in het Noordpoolgebied test hoe sterk het zee-ijs is. (Credit: Mario Hoppmann, via imaggeo.egu.eu)

Afname van zee-ijs in het Noordpoolgebied treft alle ijsberen

Op het noordelijkste puntje van onze planeet wordt het in de winter zo koud dat delen van de Noordelijke Ijszee, die op en rond de Noordpool ligt, bevroren. Hierdoor ontstaat er zee-ijs. In de zomer wordt er minder zeeoppervlak bedekt door het zee-ijs dan in de winter, omdat het warmer is in de lente en zomer, waardoor het ijs in stukjes breekt en smelt. Het ijs bedekt een groter oppervlak in de winter, als het een stuk kouder is en het water weer kan bevriezen. In de afgelopen paar jaar is het in het Noordpoolgebied steeds warmer geworden, waardoor de hoeveelheid zee-ijs is afgenomen, zowel in de winter als in de zomer.

Ijsberen zijn van alle dieren het zwaarst getroffen door de veranderingen in het zee-ijs in het Noordpoolgebied, want zij hebben het zee-ijs nodig om te jagen, te reizen en zich voort te planten. Er zijn negentien groepen ijsberen die in het Noordpoolgebied leven. In de winter en de lente zwerven ze over het zee-ijs en jagen ze. Ijsberen eten voornamelijk zeehonden, omdat die ze de benodigde vetten en voedingsstoffen geven om te kunnen overleven in het barre Noordpoolklimaat. Ijsberen kunnen niet sneller zwemmen dan hun prooi. Daarom wachten ze op het ijs tot de zeehonden uit het water komen om adem te halen of naar hun hol te gaan en ze dan te vangen.

In een nieuw onderzoek, gepubliceerd in [The Cryosphere](#) en gesponsord door NASA, concluderen onderzoekers van de Universiteit van Washington dat het zee-ijs steeds eerder smelt in de lente en steeds later weer bevroert in de herfst. Dit is het geval in alle delen van het Noordpoolgebied waar ijsberen leven. In de afgelopen 35 jaar hebben de ijsberen hierdoor 7 weken aan tijd op het zee-ijs verloren. Dit betekent dat ze minder tijd hebben om zich voort te planten en om op de zeehonden te jagen waarmee ze hun vetreserves opbouwen.

Een van de onderzoekers, Harry Stern, zegt: 'We verwachten dat als de huidige trend doorzet, er tegen het midden van de komende eeuw nog eens 6 tot 7 weken aan tijd op het zee-ijs verloren gaan voor de ijsberen.' In totaal zouden de ijsberen dus ieder jaar 13-14 weken minder lang de tijd hebben op het zee-ijs.

Dit onderzoek is belangrijk voor de bescherming van ijsberen, en om de wereld bewust te maken van de gevolgen van een opwarmende aarde.

Overleg met je leraar of ouders

Wat gebeurt er met het zee-ijs op onze planeet? Zijn er nog andere redenen waarom zee-ijs belangrijk is, behalve voor de ijsberen? Leer meer op egu.eu/68D39F (in het Engels) en bekijk hoe het zee-ijs oppervlak is veranderd sinds 1979 op egu.eu/4LQZOV.

Dit is de jeugdversie van het persbericht 'All polar bears across the Arctic face shorter sea ice season', uitgegeven door de European Geosciences Union (EGU). Het is geschreven door Bárbara Ferreira (EGU Media en Communicatie Manager), gebaseerd op een tekst van Michelle Ma (University of Washington), gecontroleerd op wetenschappelijke inhoud door Timothy Lane (Universitair Docent, Liverpool John Moores University, Groot-Brittannië) en John Connolly (Universitair Docent, Dublin City University, Ierland), gecontroleerd op educatieve inhoud door Sally Soria-Dengg (School Cooperations, GEOMAR Helmholtz Centrum voor Oceaanonderzoek Kiel, Duitsland) en vertaald in het Nederlands door Aimée Slangen (Onderzoeker, Koninklijk Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee (NIOZ), Nederland). Voor meer informatie: <http://www.egu.eu/education/planet-press/>.

